

Vodácký kurz třetích ročníků

Po náročném víkendu, plném zábav a festivalů, jsme se my, žáci tříd septima a 3.A gymnázia Jana Opletala, v neděli 2. 6. 2012 vypravili vlakem na dlouhou cestu do jižních Čech, jimiž protéká nejdelší řeka České republiky Vltava. Tu ročně sjede na lodích několik tisíc vodáků. I my jsme sebrali všechnu odvahu a na sjíždění Vltavy se vydali s cílem stmelit kolektiv, zpříjemnit si chvíle se svými spolužáky a užít si trošku adrenalinu.

Po cestě vlakem, plné přestupů, jsme se konečně dostali na nádraží v Českých Budějovicích, tam jsme nastoupili do autobusu, který nás převezl do vodáckého kempu ve Vyšším Brodě, který se nachází u hráze přehrady Lipno. Tam jsme postavili stany a poseděli u ohně. Bohužel, první večer nás zahnal do našich chatrně postavených přístřešků déšť, tak jsme šli brzy spát, abychom načerpali síly na následující den, kdy nás čekala nejdelší trasa. Ráno jsme se sbalili, naskládali své věci do auta, které nám je celý vodácký kurz převáželo z kempu do kempu, a nasedli do vratkých loděk. Většina žáků řeku nikdy nesjížděla, tak se musela naučit pádlovat a manipulovat s lodí, některým to šlo lépe, jiným hůř. Byli jsme natěšení na první jez, nicméně jsme ho všichni museli se zklamáním přenést, protože podle kantorů byl jen pro profesionály. Tam nám svoji vodáckou zdatnost předvedl pan profesor Chytil, který jez s přehledem sjel.

Celý den pršelo, a proto se naši milí kantoři smilovali a na naléhání všech promočených studentů nám zařídili teplé a suché chatky v kempu U Vikinga. Kemp byl vybaven i stolním fotbalem, a tak nechyběla i večerní partička mezi učiteli a žáky, všem je snad jasné, že učitelé byli poraženi.

Další den jsme se v devět hodin vydali na cestu směr Český Krumlov, která byla dlážděná mnoha jezy, takže většina z nás nezůstala suchá a okusila ne příliš vysokou teplotu Vltavy. K našemu neštěstí došlo i k pár lehkým zraněním. Brzy odpoledne jsme dopluli do malebného města Český Krumlov. Jeho krásami jsme se mohli kochat nejen z palub našich Titaniků, při cestě do kempu, ale i později při individuální pěší prohlídce. Byli jsme rádi, když nám učitelé sdělili, že si druhý den můžeme pospat trochu déle, protože nás měl čekat nejkratší z úseků.

Ráno jsme vstali plni energie a s velkou chutí nasedli do našich plavidel. Dešťové mraky konečně vystřídalo sluníčko, a tak se nám cestovalo mnohem lépe. Některým se na rukou od neustálého pádlování začaly objevovat puchýře, a proto jsme uvítali, že za nedlouho se před námi objevil další kemp. Pro tento den si učitelé naplánovali pro svoje námořníky spoustu aktivit. Někteří byli přinuceni pomoci učitelskému sboru se stavěním jejich stanů a za odměnu si potom mohli zkusit plavbu v kajaku i s polovičním „eskymákem“. Dále se celý kurz rozdělil do čtyř skupin a každá měla za úkol předvést nějakou scénku nebo referát o první pomoci a o chování v určitých situacích jako je jaderná kontaminace prostředí nebo povodeň. Největší úspěch sklídila scénka „jak zachránit svůj dům před katastrofou“, kterou předvedla dvojice Roman Gottfried a Jan Sléha.

Poslední den provázela jakási euforie z blížícího se konce, ovšem nikomu se domů ještě nechtělo, protože poslední štace nám připadala nejlepší. Bylo krásné počasí a konečně i trochu divočejší voda. V závěrečných metrech celého výletu se ve Vltavě vykouпали úplně všichni, protože jak praví náš profesor Ivo Chytil „kdo se neudělá na vodě, není správný vodák“. Ještě nás čekalo společné foto, při kterém jsme pokřtili i profesory. Postavit stany, uvařit večeři a spát.

V pátek nás čekalo brzké vstávání, balení věcí a konečně cesta domů. Ke svým rodinám jsme se vrátili plni zážitků, mokrého oblečení a odřenin, avšak tento kurz za to stál.

Eva Podivínská, Aneta Čulíková, Petra Hrachovinová, Veronika Šťastná

Septima

20. 6. 2012